

Sygn. akt: I C 1406/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Klaudia Schoen

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2017 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa S. L.

przeciwko M. W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.130 zł (jeden tysiąc sto trzydzieści złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 4 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 907 zł (dziewięćset siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje pobrać od pozwanego M. W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 160 zł (sto sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu wydatków wyłożonych na koszty biegłego.

Sygn. akt I C 1406/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 lipca 2017 r.

S. L. wniósł o zasądzenie od M. W. kwoty 1.130 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 4 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że zlecił pozwanemu wykonanie naprawy turbosprężarki zamontowanej w samochodzie marki T. (...), który stanowi jego własność. Pozwany wykonał usługę kompleksowo, zregenerował sprężarkę, podzlecając innej firmie demontaż i ponowny montaż sprężarki w aucie powoda. Powód zaznaczył, że za kompleksową naprawę obejmującą naprawę sprężarki, jej demontaż i montaż po naprawie, wymianę oleju i filtrów oraz czyszczenie pozwany wystawił fakturę na kwotę 1.700 zł, którą powód zapłacił. Po odebraniu samochodu ze zregenerowaną turbiną okazało się, że nie działa ona prawidłowo, samochód nie miał mocy i przyspieszenia. Po zgłoszeniu tego faktu pozwanemu, auto trafiło ponownie do jego warsztatu, gdzie dokonano regulacji turbiny. Ponieważ regulacja nic nie pomogła, pozwany w ramach reklamacji zdecydował się ponownie zregenerować turbinę. Zdaniem powoda, po drugiej regeneracji samochód spisywał się jeszcze gorzej, a zregenerowana turbina mocno hałasowała. Pozwany próbował różnych sposobów ustawień i regulacji, co przedłużało nieskuteczną naprawę. Według powoda również trzecia regeneracja została wykonana nieskutecznie, dlatego odmówił odbioru auta z warsztatu pozwanego. Powód wyjaśnił, że pozwany stwierdził wówczas, że turbina nie może już zostać zregenerowana i

zamontował nową turbinę, którą sam zakupił i zregenerował. Po jej zamontowaniu, pozwany podczas próbnej jazdy zatarł turbinę. W tej sytuacji oświadczył, że usługa z jego strony nie została wykonana i zaproponował odszkodowanie za poniesioną stratę ze swojego ubezpieczenia, uznając swoją winę za niewłaściwe wykonanie usługi. Powód zaznaczył, że w trakcie rozpatrywania szkody rzeczoznawca samochodowy działający na zlecenie ubezpieczyciela pozwanego dokonał oględzin samochodu i uszkodzonej turbiny, po czym stwierdził, że przyczyną niesprawności turbosprężarki był nieprawidłowy montaż urządzenia przeprowadzony przez firmę działającą na zlecenie pozwanego. Mimo tego ubezpieczyciel pozwanego odmówił wypłaty odszkodowania ze względu na zbyt mały zakres ubezpieczenia pozwanego. W trakcie rozpatrywania szkody powód zlecił dokonanie naprawy turbosprężarki w innym zakładzie, ponosząc koszty zakupu nowej turbiny i jej montażu w kwocie 1.800 zł. Tym razem naprawa okazała się skuteczna. W rozpatrywanej sprawie powód dochodził odszkodowania za niewłaściwe wykonanie usługi przez pozwanego, żądając zwrotu części kosztów naprawy swojego auta w innym zakładzie, udokumentowanej posiadanymi rachunkami (k. 3-5 akt).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zaznaczył, że świadczy usługi jedynie w zakresie regeneracji turbosprężarek, natomiast nie demontuje i nie montuje zregenerowanych turbosprężarek. Przyznał, że powód zlecił mu regenerację turbosprężarki, natomiast jej demontaż i montaż po regeneracji wykonała inna firma. Zaznaczył, że usługa regeneracji sprężarki nie obejmuje obudowy, która w przypadku powoda nosiła ślady nadmiernego zużycia, związanego z niewłaściwą eksploatacją w przeszłości. W ocenie pozwanego turbosprężarka powoda nie została zregenerowana wadliwie, mimo to, mając na uwadze interes klienta, podjął się jej regulacji i ponownej regeneracji. Po drugiej regeneracji powód zgłaszał zastrzeżenia do tego, że dźwięk wydawany przez turbosprężarkę jest nieodpowiedni i miał zastrzeżenia do nadmiernego dymienia. Pozwany zaznaczył, że chcąc uniknąć narastającego konfliktu, pomimo poważnych wątpliwości, zdecydował się zgłosić sprawę do swojego ubezpieczyciela, który wykluczył jego winę. Okazało się bowiem, że powód w trakcie regeneracji turbosprężarki dokonał wymiany wtryskiwaczy, które zdaniem pozwanego były odpowiedzialne za gorsze parametry pojazdu.

Zdaniem pozwanego brak jest podstaw do domagania się od niego zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, brak jest bowiem związku przyczynowego pomiędzy regenerowaną turbosprężarką a zmniejszonymi parametrami auta (k. 31-34 akt).

Na rozprawie w dniu 16 września 2016 r. pełnomocnik powoda wyjaśnił, że wtryski w aucie powoda były wymienione 15 września 2015 r., ale po ich wymianie turbina jeszcze raz się zepsuła, a następnie nawet druga, którą zamontował pozwany, też się zepsuła, więc naprawa wtrysków nie miała wpływu na naprawę turbiny (k. 53v akt).

Ze względu na dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sprawa została rozpoznana w postępowaniu zwykłym (k. 78v akt).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Samochód marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) S. L. zakupił w maju 2015 r. Po zakupie naprawił w nim usterki układu jezdny. Krótco po zakupie spotkał w R. kolegę M. J. – pracownika pozwanego – który ze względu na wydostające się spaliny z rury wydechowej stwierdził prawdopodobne uszkodzenie turbosprężarki. Zaproponował naprawę w warsztacie pozwanego. Powód zdecydował się skorzystać z usług pozwanego, który przeprowadził diagnostykę i stwierdził luz wzdłużny i poprzeczny w turbosprężarce oraz zbyt dużą ilość oleju.

W dniu 18 maja 2015 r. powód zlecił pozwanemu wykonanie naprawy turbosprężarki zamontowanej w samochodzie T. (...). Pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej podjął się wykonania kompleksowej usługi: zregenerował turbosprężarkę, zlecając znajomej firmie, prowadzonej przez A. O. demontaż i ponowny montaż sprężarki w aucie powoda. Za kompleksową naprawę auta obejmującą naprawę turbosprężarki, jej demontaż i montaż po naprawie, wymianę oleju, filtrów oleju i powietrza oraz czyszczenie smoka, w dniu 22 maja 2015 r. pozwany wystawił fakturę na kwotę 1.700 zł, którą powód zapłacił.

Już na drugi dzień po odebraniu samochodu ze zregenerowaną turbiną powód zgłosił zbyt głośną pracę turbosprężarki. Pozwany dokonał jej regulacji, co pozwoliło powodowi wyjechać w dłuższą trasę, podczas której jednak samochód

powoda nagle się zatrzymał, zapaliła się lampka ostrzegawcza. Po wyłączeniu auta lampka zgasła, ale pojazd nie miał mocy. W S. koło L. diagnosta stwierdził, że sprężarka nie chodzi.

Po zgłoszeniu tego faktu pozwanemu, auto trafiło ponownie do jego warsztatu, gdzie pozwany w ramach reklamacji zdecydował się ponownie zregenerować turbinę. Przy wyjmowaniu do drugiej regeneracji stwierdzono rysy na wirniku turbosprężarki. Po drugiej regeneracji samochód nadal nie miał mocy, a sprężarka mocno hałasowała. Podczas jazdy w Niemczech pojazd powoda po raz kolejny wszedł w tryb awaryjny. Był to koniec sierpnia. Pozwany ponownie przyjął samochód do naprawy w ramach reklamacji. Sprawdzono wtedy układ wydechowy i stwierdzono problem z wtryskami paliwa, które w dniu 15 września 2015 r. naprawiono w zakładzie (...). (...) do naprawy wtryskiwaczy zostało zabrane z zakładu pozwanego. A. L. stwierdził wówczas, że turbina gwizdała i niedoładowywała.

Po naprawie wtryskiwaczy samochód trafił po raz kolejny do firmy (...), po czym pozwany wykonał trzecią regenerację turbosprężarki. Kiedy po tej naprawie powód przyjechał odebrać auto, stwierdził wycie turbiny i odmówił odbioru pojazdu. W tej sytuacji pozwany po konsultacji z A. O. stwierdził, że naprawiana turbina nie może już zostać zregenerowana i zdecydował się na wymianę korpusu, co oznaczało pozyskanie praktycznie nowej turbiny. Po jej regeneracji i zamontowaniu, próbną jazdę przeprowadzili pozwany z panem O., doszło do zatarcia turbiny. W tej sytuacji pozwany przyznał, że nie wykonał usługi prawidłowo, przyznał się do winy i zaproponował odszkodowanie za poniesioną stratę ze swojego ubezpieczenia, na co powód przystał.

Dowody : przesłuchanie stron – nagranie z rozprawy w dniu 12 października 2016 r. (protokół pisemny - k.

65v-67 akt)

zeznania świadków: M. J. - k. 54v-55v akt, Z. K. – k.

64-64v akt, A. O. – k. 64v-65v akt, A. L. – k. 72-72v akt

faktura wystawiona przez pozwanego – k. 6 akt

informacje przesyłane drogą mailową między pozwanym a firmą ubezpieczeniową - k. 7-8 akt

faktura wystawiona przez A. L. – k. 51 akt

Po odebraniu niesprawnego auta z warsztatu pozwanego - pod koniec września 2015 r. powód zlecił dokonanie naprawy turbosprężarki w zakładzie (...), który po wymontowaniu sprężarki przekazał ją do regeneracji do firmy handlowo - usługowej (...) należącej do K. W. z W.. Oddział tej firmy z K. przekazał inną turbosprężarkę, która została zamontowana w aucie powoda w zakładzie (...). Tym razem naprawa okazała się skuteczna. Za usługę regeneracji turbosprężarki i wymianę uszczelki powód w dniu 25 września 2015 r. zapłacił 830 zł, a za usługę wykonaną przez J. S., w tym wymianę olejów i filtrów, 300 zł.

Dowody : przesłuchanie powoda – nagranie z rozprawy w dniu 12 października 2015 r. (protokół pisemny –

k. 66v akt)

paragon fiskalny wystawiony przez (...) i karta gwarancyjna wydana przez tą firmę - k. 9

akt

pisemne oświadczenie J. S. – k. 10 akt

W opinii technicznej z 14 listopada 2015 r. sporządzonej przez rzeczoznawcę samochodowego działającego na zlecenie (...) S.A. - ubezpieczyciela pozwanego stwierdzono, że przyczyną nieskutecznej naprawy turbosprężarki był nieprawidłowy montaż tego zespołu przeprowadzony przez firmę (...), należąca do A. O..

Z tego względu ubezpieczyciel pozwanego odmówił wypłaty odszkodowania.

Dowody: opinia techniczna – k. 12-20 akt

pismo (...) S.A. z 16.11.2015 r. - k. 11-11v akt

W opinii z 29 grudnia 2016 r. biegły do spraw techniki samochodowej W. L. ustalił brak możliwości jednoznacznego stwierdzenia przyczyn niesprawności turbosprężarki bez dokonania oględzin i sprawdzenia stanu jej elementów, w sytuacji, gdy ten zespół po naprawie był zamocowany i przez jakiś czas pracował w niesprawnym silniku. Za błąd biegły uznał brak pełnej diagnostyki silnika pojazdu w celu stwierdzenia jego stanu, a w szczególności czy występowały przyczyny, które spowodowały uszkodzenie lub przedwczesne zużycie turbosprężarki. Według biegłego, traktując naprawę jako kompleksową (regeneracja turbosprężarki z jej demontażem, ponownym montażem i uruchomieniem silnika), należało stwierdzić błąd polegający na zamontowaniu sprężarki po naprawie w niesprawnym silniku.

Dowód: opinia biegłego – k. 81-83 akt

W opinii ustnej biegły stwierdził, że warsztat, który wydaje diagnozę, że turbosprężarka jest do regeneracji, jest odpowiedzialny za przeprowadzenie diagnostyki, żeby stwierdzić, co było przyczyną. Silnik jako całość powinien być sprawdzony, jego elektronika, spaliny, a następnie dopiero powinna być dokonana wymiana turbosprężarki.

Dowód: ustna opinia biegłego – przesłuchanie na rozprawie w dniu 30 czerwca 2017 r. (protokół pisemny - k. 115-16 akt)

Pismem z 26 listopada 2015 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 7 dni od otrzymania wezwania kwoty 1.800 zł z tytułu kosztów poniesionych przez powoda na demontaż i montaż oraz wymianę wadliwie naprawianej przez pozwanego turbosprężarki wraz z czynnościami pomocniczymi.

Dowody: pismo z 26.11.2015 r. wraz z dowodem nadania – k. 21-22 akt

W piśmie z 7 grudnia 2015 r. pozwany uznał żądanie zapłaty kwoty 1.800 zł za całkowicie bezzasadne.

Dowód: pismo pozwanego z 7.12.2015 r. – k. 23-24 akt

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań przesłuchanych w sprawie świadków oraz zeznań stron, jak i odmówienia wiarygodności przedłożonym do akt dokumentom, które nie były kwestionowane przez strony. Sąd podzielił też opinię (pisemną i ustną) biegłego W. L., albowiem została sporządzona przez biegłego z długoletnim doświadczeniem, była logiczna, naświetlała Sądowi w przejrzysty sposób proces naprawy turbosprężarki, a jej wnioski nie były ostatecznie kwestionowane przez żadną ze stron.

W ustalonych, niespornych okolicznościach sprawy Sąd uznał, że pozwany nie dokonał skutecznej naprawy turbosprężarki w aucie powoda, dlatego powinien za to ponosić odpowiedzialność na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 363 § 1 k.c. Zgodnie z tym ostatnim przepisem naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu pierwotnego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. W świetle przedstawionego stanu faktycznego nie ulega wątpliwości, że skuteczna naprawa turbosprężarki nastąpiła dopiero w dniu 25 września 2015 r. i została dokonana w firmie (...) przy udziale (...). Pozwany nie potrafił znaleźć przyczyny i usunąć gwizdu w sprężarce, sam przyznał się do winy, że źle wykonał usługę. Ubezpieczyciel pozwanego stwierdził, że niesprawność turbosprężarki jest konsekwencją nieprawidłowo przeprowadzonych czynności towarzyszących regeneracji turbosprężarki, tj. montażu tego zespołu w pojeździe powoda, którego dokonała firma (...) na zlecenie powoda. Potwierdził to biegły L., zarzucając błąd polegający na zamontowaniu sprężarki po naprawie w niesprawnym silniku. Pozwany zlecił wykonanie czynności towarzyszących regeneracji turbosprężarki (jej demontaż, montaż po naprawie, sprawdzenie układu olejowego, wymiana filtrów, olejów, czyszczenie smoka) i rozliczył się za to finansowo z A. O. na podstawie wystawionej przez niego faktury (zeznania świadków: M. J. – k. 55 akt i A. O. – k. 65 akt), zatem wobec powoda był odpowiedzialny kompleksowo za doprowadzenie do sprawności pojazdu i wyeliminowanie wady, która była przyczyną niesprawności turbosprężarki. Powód nie zawierał umowy z A. O., zatem

nie może kierować do niego bezpośrednich roszczeń. Z faktury wystawionej przez pozwanego (k. 6 akt) wyraźnie wynika, że pozwany przyjął wykonanie kompleksowej usługi, a więc także w zakresie czynności towarzyszących samej regeneracji turbosprężarki (demontaż, montaż, diagnostyka, wymiana filtrów, oleju i czyszczenie odpowiednich elementów) i odebrał za to pieniądze od powoda, zatem był również za to odpowiedzialny. Nie może więc względem powoda zrzucać odpowiedzialności za niewłaściwe wykonanie tych czynności na inną firmę. Zdaniem Sądu powodowi należy się zatem zwrot kosztów skutecznej naprawy turbosprężarki od pozwanego. Powód wykazał z tego tytułu koszty w kwocie 1.130 zł, dlatego pozwany powinien zwrócić mu tę kwotę (koszty te pozostają w adekwatnym związku przyczynowym z nieskuteczną naprawą auta przez pozwanego).

Odsetki ustawowe zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia 4 grudnia 2015 r., albowiem wezwanie do zapłaty wysłano do pozwanego 26 listopada 2015 r., zakreślając termin płatności 7 dni. Powód za okres opóźnienia mógł domagać się zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie, tymczasem ograniczył swoje żądanie do odsetek ustawowych. Do dnia 31 grudnia 2015 r. wysokość odsetek ustawowych regulował art. 359 § 2 k.c. oraz wydane na jego podstawie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości odsetek ustawowych. Choć kodeks cywilny rozróżniał wówczas pojęcie odsetek kapitałowych (art. 359 § 2 k.c.) oraz odsetek za opóźnienie (art. 481 § 2 k.c.), to jednak w sytuacji, gdy ich wysokość nie została określona

w inny sposób, wierzycielowi każdorazowo należały się odsetki w wysokości ustawowej, które były jednolite dla obu kategorii odsetek. Nowelizacja przepisów k.c. dokonana ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015 r. poz. 1830) wprowadziła od dnia 1 stycznia 2016 r. odrębne kategorie odsetek ustawowych (kapitałowych) i odsetek ustawowych za opóźnienie – zmieniony został sposób określania ich wysokości oraz wprowadzono odrębnie maksymalne odsetki za opóźnienie. Wysokość odsetek ustawowych (kapitałowych) określa obecnie art. 359 § 2 k.c. i stanowią one sumę stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego oraz 3,5 punktów procentowych (obecnie 5%). Natomiast wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie reguluje art. 481 § 2 k. i stanowią one sumę stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych (obecnie 7%). Ponieważ stopa odsetek ustawowych jest niższa niż odsetek ustawowych za opóźnienie, powód wnosząc pozew po 1 stycznia 2016 r. mógł ograniczyć żądanie do zapłaty jedynie odsetek ustawowych. Skoro to uczynił, brak było podstaw do zasądzenia na jego rzecz odsetek według wyższej stopy właściwej dla odsetek ustawowych za opóźnienie.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 2. (drugim) sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Na koszty powoda składały się: opłata od pozwu – 30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego - 17 zł (k. 26 akt), opłata na rzecz radcy prawnego w kwocie 360 zł (§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu sprzed nowelizacji rozporządzeniem z 3 października 2016 r. - Dz. U. z 2015 r. poz. 1804) i zaliczka na biegłego – 500 zł (wewnętrzna strona okładki akt).

Obciążenie pozwanego kosztami biegłego tymczasowo pokrytymi przez Skarb Państwa nastąpiło w oparciu o treść art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 623) i na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.